

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี
ภาษาชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชา
นาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนจันทราวาส (คุรุราษฎร์วิทยา)

Development of Thai Dance's Learning Achievement in Thai Folk Performance
Art of 4 Regions by Using CIPPA Model, TPACK, CLIL, CBL and PBL for
Prathomsuksa 3 students at Jantrawat School (Kururatwittaya)

ผกามาศ แซ่โล่¹ นฤมล จิตต์หาญ² และเสาวรัตน์ ทศตะ³

Phakamat Saelo¹, Nanuemon Jithan² and Saowarut Thotsa³

Received: 10 October 2021, Revised: 26 November 2021, Accepted: 6 December 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษาชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาค กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทราวาส (คุรุราษฎร์วิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาค จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 10 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินความพึงพอใจโดยการหาค่า IOC และวิเคราะห์ข้อสอบโดยการหาค่าความยากง่ายของข้อสอบซึ่งมีผลอยู่ระหว่าง 0.64-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.14-0.57 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) อยู่ที่ 0.54 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาคหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 2.81 มีค่า S.D. ก่อนเรียนอยู่ที่ 0.81 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 7.52 มีค่า S.D. หลังเรียนอยู่ที่ 1.94 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษาและการใช้โครงงานเป็นฐานอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: รูปแบบโมเดลชิปปา พัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บูรณาการ

Abstract

The objectives of this research were to develop learning management by using CIPPA Model, TPACK, CLIL, CBL and PBL to enhance learning achievement in Thai folk performance art of 4 regions, and was to study the satisfaction of students towards learning management in Prathomsuksa 3 at Jantrawat School (Kururatwittaya).

The target group consisted of 21 in Prathomsuksa 3 students at Jantrawat School (Kururatwittaya) by purposive sampling method. The research instruments used to collect data were (1) 5 lesson plane of Thai folk performing art of 4 regions (2) the ten item achievement test, and (3) student satisfaction survey. The data were analyzed by using the Index of Item-Objective Congruence (IOC) of the satisfaction of students, the quality of learning management tools, and the test analysis by calculating the difficulty of the test, percentage, mean and standard deviation. The findings showed : 1) the difficulty of the test was at 0.64-0.79, the discrimination index was at 0.14-0.57, and the reliability (KR-20) was at 0.54, 2) after using learning management tools, students achieved in learning Thai folk performance art of 4 regions that was higher than before using learning management tools at 7.52., and S.D. was at 1.94. The results before using learning management tools was at 2.81, S.D was at 0.81, and 3) students had a high satisfaction towards the CIPPA Model, TPACK, CLIL, CBL and PBL to develop learning achievement in Thai folk performing art of 4 regions which was in accordance with the research hypothesis.

Keyword: CIPPA Model, develop, learning achievement, integration

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรรู้ ต้องรับผิดชอบ ประสานงาน และร่วมกำหนดการทำงานร่วมกันให้กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการอย่างเต็มความสามารถ โดยในการจัดการเรียนรู้นั้นจะต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเองบรรยากาศในห้องเรียน รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น (วิทยา พัฒนเมธาดา. 2560: 15) การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันเป็นการนำแนวคิด วิธีการ กระบวนการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ช่วยให้การศึกษและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพผลสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนรู้ (ซันธชัย อธิเกียรติ, ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. 2564 :1) ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (วิจารณ์พานิช. 2554 :16-21) ได้กล่าวถึง ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ว่าสาระวิชามีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของนักเรียน โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

การจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์นอกเหนือจากภาคทฤษฎีแล้ว รายวิชานี้ยังมีในส่วนของภาคปฏิบัติทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ ซึ่งจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากวิชานาฏศิลป์ถูกมองว่าเป็นวิชาที่ไกลตัว ไม่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงของตนได้ ทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของรายวิชานี้ อีกทั้งกระบวนการสอนของครูอาจไม่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้ความรู้ที่คงทนเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงศึกษา ค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลซิปปา เป็นกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีการผสมผสาน 5 แนวคิดเข้าด้วยกัน ได้แก่ แนวคิดการสร้างความรู้ แนวคิดกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และแนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้ เป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุด มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด Constructivism (ทิตินา แชมมณี. 2558 : 281-282) โดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้เริ่มจากการให้ผู้เรียนทบทวนความรู้เดิมที่มีอยู่ แล้วจึงแสวงหาความรู้ใหม่ หลังจากนั้นศึกษา ทำความเข้าใจ ความรู้/ข้อมูลที่ได้รับมา นำมาแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจภายในกลุ่ม สรุปและจัดระเบียบความรู้ ต่อมาเป็นการแสดงผลงานหรือสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ ในขั้นตอนสุดท้ายคือการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ทั้งนี้ยังมีการระบุไว้ว่าหลังจากการจัดการกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบโมเดลซิปปาผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถามได้ดี นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้อีกด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นเพิ่มเติมและพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงวิชาหรือศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง มีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะหลายประการในการเรียนรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาต่างๆ หรือซับซ้อนเพียงใด ดังนั้นหลักสูตรที่เน้นการสอนแบบบูรณาการจะ

สอดคล้องกับชีวิตจริงของเด็กมากกว่า โดยจะช่วยให้เด็กเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่างๆ ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใฝ่เรียนรู้ เนื่องจากเขาสามารถนำเนื้อหาและทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนแบบบูรณาการโดยใช้เทคโนโลยี หรือ TPACK การสอนบูรณาการภาษา หรือ CLIL การสอนแบบบูรณาการโดยใช้โครงงานเป็นฐานการเรียนรู้ หรือ PBL คือ การจัดการเรียนรู้จากปัญหาหรือสิ่งที่ตนสนใจและการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ หรือ CBL ซึ่งการนำทั้ง 4 ศาสตร์นี้มาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้จากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเข้ากับการสอนแบบบูรณาการโดยใช้เทคโนโลยี หรือ TPACK การสอนบูรณาการภาษา หรือ CLIL การสอนแบบบูรณาการโดยใช้โครงงานเป็นฐานการเรียนรู้ หรือ PBL และการสอนโดยใช้ชุมชนเป็นฐานการเรียนรู้ หรือ CBL เข้ามาใช้ในการพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความสนุกสนานและมีความสุขในการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษาชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษาชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน

ขอบเขตของงานวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทรวาส (คุรุราษฎร์วิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน

ตัวแปรตาม :

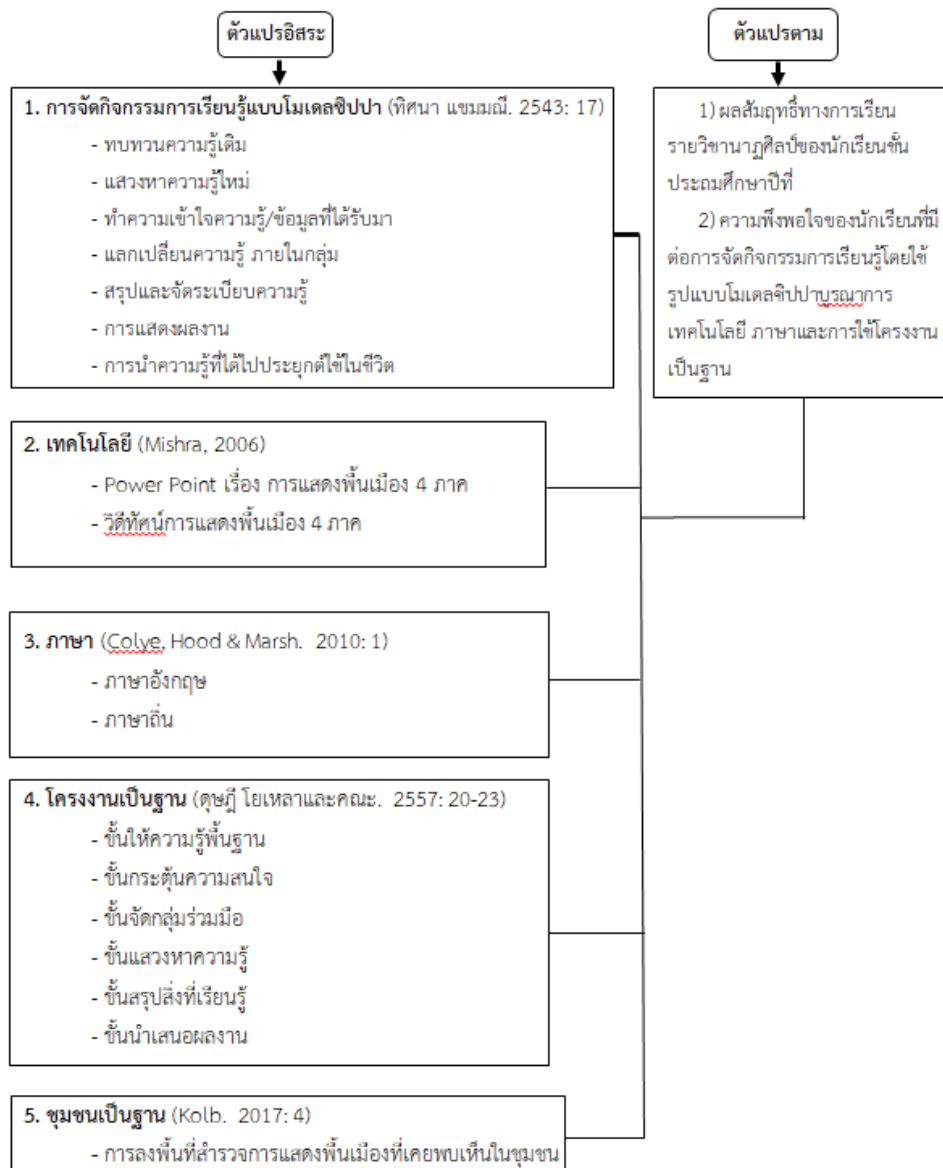
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี

ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐาน

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าประเภทกึ่งทดลอง มีรูปแบบการวัดและประเมินผลก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำกับทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทราวาส (ศุภราชบุรีวิทยา) จำนวน 21 คน ดำเนินการทดลองตามแบบทดลองแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538: 249) ดังนี้

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อน	เงื่อนไขการทดลอง	ทดสอบหลัง
E	T1	X	T2

E แทน กลุ่มทดลอง (นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3)

X แทน รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และการใช้โครงงานเป็นฐาน

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ดำเนินจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
3. ทดสอบหลังเรียน
4. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทราวาส (ศุภราชบุรีวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและโครงงานเป็นฐาน โดยมีทั้งหมด 5 แผนดังนี้

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ร่องรอยลีลา เวลาเรียน 1 ชั่วโมง ในแผนนี้เป็นการเริ่มต้นของกระบวนการโมเดลชิปปาในขั้นที่ 1 และ 2 คือ ทบทวนความรู้เดิม และศึกษาความรู้ใหม่ ผู้สอนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ในการชมการแสดง และเรียนรู้เกี่ยวกับความหมาย ที่มา และความสำคัญของการแสดงพื้นเมือง โดยมีการสอดแทรกการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ในขั้นให้ความรู้พื้นฐานและกระตุ้นความสนใจ สอดแทรก TPACK ลงไปในส่วนของสื่อและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน (CLIL) และมีการมอบหมายงานให้นักเรียนลงชุมชนเพื่อสำรวจและสัมภาษณ์คนในชุมชนเกี่ยวกับการแสดงพื้นเมืองที่เคยพบเห็นและเกิดขึ้นในชุมชน ซึ่งถือเป็นการบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (CBL)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รากเหง้าเล่าความ เวลาเรียน 1 ชั่วโมง เป็นการศึกษาหาข้อมูลและนำมาข้อมูลที่ได้มาแลกเปลี่ยนในห้องเรียนและทำความเข้าใจกับข้อมูลความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม ตรงกับกระบวนการในขั้นที่ 3 ของรูปแบบโมเดลชิปปา โดยใช้กิจกรรมลงชุมชน เปิดโอกาสให้นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการลงชุมชนมาเผยแพร่แลกเปลี่ยนกันในห้องเรียน และทบทวนความรู้เกี่ยวกับการแสดงพื้นเมืองก่อนที่จะเริ่มศึกษาข้อมูลเชิงลึกต่อไป โดยมีการสอดแทรกการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ในขั้นให้ความรู้พื้นฐานและกระตุ้นความสนใจ สอดแทรก TPACK ลงไปในส่วนของสื่อและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน (CLIL)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ตามรอย 4 ภาค เวลาเรียน 1 ชั่วโมง ในแผนนี้เป็นการให้ข้อมูลความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องของการแสดง 4 ภาค เพื่อให้ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำกิจกรรมในแผนต่อไป โดยมี การสอดแทรกการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) ในขั้นให้ความรู้พื้นฐานและกระตุ้นความสนใจ สอดแทรก TPACK ลงไปในส่วนของสื่อและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน (CLIL)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ท่วงทีเล่าเรื่อง เวลาเรียน 1 ชั่วโมง ในแผนนี้ได้นำเอากระบวนการในขั้นตอนที่ 4 และ 5 ของรูปแบบโมเดลชิปปามาใช้ คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม และขั้นการสรุปและจัดระเบียบองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอนที่ 3, 4 และ 5 ขั้นจัดกลุ่มความร่วมมือ ขั้นแสวงหาความรู้และขั้นสรุปสิ่งที่เรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) โดยมีรูปแบบกิจกรรมคือให้นักเรียนจับกลุ่มและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงพื้นเมืองในแต่ละภาค โดย 1 กลุ่มจะได้ศึกษาการแสดงเพียง 1 ภาคเท่านั้น ทั้งนี้มีการสอดแทรก TPACK ลงไปในส่วนของสื่อและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสอดแทรกคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน (CLIL)

แผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เปิดเผยเรื่องราว เวลาเรียน 1 ชั่วโมง ในแผนนี้เป็นการให้นักเรียนนำเสนอผลงานหลังจากที่ได้ไปศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงพื้นเมืองที่กลุ่มของตนรับผิดชอบ ซึ่งตรงกับขั้นที่ 6 ของรูปแบบโมเดลชิปปา และตรงกับขั้นที่ 6 ขั้นนำเสนอผลงานของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน (PBL) และนอกจากนี้ยังมีการให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงซึ่งตรงกับขั้นที่ 7 ของรูปแบบโมเดลชิปปา โดยให้นักเรียนนำ การแสดงที่ตนได้ศึกษาไปแสดงในงานสำคัญของโรงเรียน

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ โดยมีการออกข้อสอบให้ครอบคลุมกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยมีผลดังนี้ ค่าความยากง่ายของข้อสอบอยู่ระหว่าง 0.64-0.79 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.14-0.57 และมีค่าความเชื่อมั่น (Kr20) อยู่ที่ 0.54 ซึ่งถือว่าข้อสอบอยู่ในระดับปานกลาง

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและโครงงานเป็นฐาน

การพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

1. การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาโดย ผู้วิจัยออกแบบและเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า IOC และได้นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. การพัฒนาแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พัฒนาโดย ผู้วิจัยออกแบบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า IOC รวมทั้งมีการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกค่าความเชื่อมั่น และได้นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. การพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาโดย ผู้วิจัยออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า IOC และได้นำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. สังเกตปัญหาและศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียน
2. ศึกษาข้อมูลและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. สร้างเครื่องมือ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือและดำเนินการแก้ไขเครื่องมือให้มีคุณภาพ
4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สรุปผลและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงงานเป็นฐานโดยการหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ (IOC)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความก้าวหน้าผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน
3. วิเคราะห์ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้าของผู้เรียน
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 - 2.1 การหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ (IOC)
 - 2.2 การหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิจัย

จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และการใช้โครงงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาค ผลที่เกิดขึ้นเป็นดังนี้

จากการศึกษาค้นคว้าวิธีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบโมเดลชิปปาบูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และการใช้โครงงานเป็นฐานมาใช้แก้ปัญหาในครั้งนี้ โดยนำมาออกแบบเป็นแผนการจัด

การเรียนรู้ทั้งหมด 5 และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโดยการหาค่า IOC และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
ดังนี้

- แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ร่องรอยลีลา
- แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รากเหง้าเล่าความ
- แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ตามรอย 4 ภาค
- แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ท่วงทีเล่าเรื่อง
- แผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เปิดเผยเรื่องราว

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
ก่อนเรียน	21	10	2.81	0.81
หลังเรียน	21	10	7.52	1.94

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและ
โครงการเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 2.81 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 7.52 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมี
คะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาคดีขึ้น โดยมีวิธีการทดลอง
ดังนี้ เริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นเริ่มจัดกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบโมเดลชิปปา ได้แก่ ให้ผู้เรียน
ทบทวนความรู้เดิมที่มีอยู่ โดยอาศัยประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตของผู้เรียนในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อคิดเห็นซึ่งกัน
และกัน ในขั้นตอนต่อไปเป็นการแสวงหาความรู้ใหม่ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกเรื่องของสื่อการเรียนรู้ และให้
ผู้เรียนจับกลุ่มและค้นหาความรู้ด้วยตนเอง หลังจากนั้นนำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกันภายในกลุ่มและร่วมกันสรุป
องค์ความรู้อีกครั้ง นำองค์ความรู้ที่ได้มานำเสนอให้ครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนฟัง ร่วมกันอภิปราย ในขั้นตอนสุดท้ายคือ
การนำความรู้จากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อกระบวนการเรียนรู้จบลงครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบ
หลังเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 2 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หัวข้อการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ
ความรู้ที่ได้รับหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.17	มากที่สุด
รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้	5.00	มากที่สุด
การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	5.00	มากที่สุด
การนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.67	มากที่สุด
ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม	5.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และโครงการเป็นฐาน มีระดับความพึงพอใจในแต่ละด้านดังนี้ 1) ด้านความรู้ที่ได้รับหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.17 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 2) ด้านรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 3) ด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด และ 5) ด้านระยะเวลาในการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 5 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

2. ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจมากที่สุดต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และการใช้โครงการเป็นฐาน โดยประเมินจากแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม

การอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิธีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและโครงการเป็นฐาน เรื่องการแต่งพื้นเมือง 4 ภาครายวิชานาฏศิลป์ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทราวาส (ศุภราชบุรีวิทยา) ผลการทดลองพบว่า

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและการใช้โครงการเป็นฐาน สามารถพัฒนาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ได้ทั้งหมด 5 แผนดังนี้ แผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ร่องรอยลีลา แผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รากเหง้าเล่าความ แผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ตามรอย 4 ภาค แผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ท่วงท่าเล่าเรื่อง และแผนจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เปิดเผยเรื่องราว ซึ่งทั้ง 5 แผนนี้ทางผู้วิจัยได้นำเอาขั้นตอนของรูปแบบโมเดลชิปปาแต่ละขั้นตอนมาสอดแทรกไว้ในแต่ละแผนและมีการบูรณาการ TPACK CLIL PBL และ CBL เข้าไปด้วย โดยในแผนการเรียนรู้จะเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเองจากการใช้ประสบการณ์ของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความรู้ที่คงทน นอกจากนี้ยังออกแบบให้การเรียนรู้มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับนักเรียนมากที่สุด เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของเนื้อหาที่เรียนได้เรียนรู้โดยปราศจากอคติต่อรายวิชาและเกิดความใฝ่รู้ สอดคล้องกับ รอซีกิน สาเร๊ะและคณะ (2560 :151) กล่าวไว้ว่า ผลจากการเขียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาได้ฝึกการเขียน การเลือกใช้คำ สะกดคำที่ถูกต้อง รวมถึงสามารถเลือกใช้ภาษาถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเพลงท้องถิ่น สามารถนำเสนอในหลากหลายรูปแบบ เสริมสร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง รวมถึงได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สืบสานการแสดงศิลปะและวัฒนธรรม มีความเข้าใจเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่น และรู้สึกหวงแหนอยากอนุรักษ์สืบสานการแสดงศิลปะและวัฒนธรรมสืบไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมในรายวิชาภาษาไทย เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะ ทั้งทางด้านภาษาควบคู่ไปกับการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอีกด้วย เชื่อมโยงกับทิตนา แชมมณี (2558: 284) กล่าวว่า ผลที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปา คือ นักเรียนจะเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถามได้ดี นอกจากนั้นยังได้พัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ด้วย

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาครายวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทราวาส (ศุภราชบุรีวิทยา) มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและโครงการเป็นฐาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเหตุผลดังนี้

การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา เป็นรูปแบบที่ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูลและสรุปข้อมูล การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้จากกันแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดและประสบการณ์แก่กันและกัน การให้ผู้เรียนมีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากที่สุด การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคุมกำกับผลงาน และการให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (ทึศนา แคมมณี. 2558 : 281-282) ซึ่งการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้มากกว่า ดีกว่าบุคคลที่เป็นเพียงผู้รับหรือรอให้ผู้สอนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ บุคคลที่เรียนรู้ด้วยตนเอง จะเรียนอย่างตั้งใจ มีจุดมุ่งหมายและมีแรงจูงใจสูง สามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ได้ดีกว่า และยาวนานกว่าบุคคลที่รอรับการสอนแต่อย่างเดียว (Knowles. 1975 :14-17) สอดคล้องกับ ฉวีวรรณ กุดหอม และคณะ (2558 : 49) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ตามรูปแบบชิปปาและรูปแบบการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์ 75% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากเหตุผลดังกล่าวนี้จึงเป็นข้อสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจันทราวาส (ศุภราชบุรีวิทยา) รายวิชานาฏศิลป์ เรื่องการแสดงพื้นเมือง 4 ภาคให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ศึกษาข้อมูลด้วยตนเองและได้ใช้ประสบการณ์ที่มีของตนเชื่อมโยงสู่เนื้อหาที่เรียน จนเกิดเป็นผลการเรียนรู้ที่ปรากฏในข้างต้น

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และโครงการเป็นฐานในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา เป็นรูปแบบที่ให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนมีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อีกทั้งการบูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐาน และโครงการเป็นฐาน ยังช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ และหลากหลายยิ่งขึ้น เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เกิดเป็นความสุขในการเรียนรู้ รวมทั้งเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้จนประสบผลสำเร็จ ซึ่งการเรียนรู้ที่มีความสุขจะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุขที่ว่า การเรียนรู้ที่มีความสุขจะต้องมีแนวคิดพื้นฐานที่ต้องสร้างความรักและความศรัทธาให้กับนักเรียน เพราะศรัทธาเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการได้สัมผัส สัมพันธ์กับของจริงและธรรมชาติ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและบุคคลรอบข้าง ช่วยให้สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวประยุกต์กระบวนการที่ศรัทธาใหม่ทางการศึกษาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสุดท้ายนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบโมเดลชิปปา บูรณาการเทคโนโลยี ภาษา ชุมชนเป็นฐานและโครงการเป็นฐานอาจเป็นแนวทางไปสู่ความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์การพัฒนาชีวิตมนุษย์ให้แก่ง ดี และมีความสุขตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งยังสามารถเรียนรู้ที่จะอยู่กับตัวตนของรายวิชานั้นๆ ในชีวิตจริงได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนอื่นๆ นอกเหนือจากในงานวิจัย มาพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนในด้านอื่นๆ ร่วมไปด้วย และเพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ครอบคลุมความแตกต่างของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

มีการเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างละเอียดยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ.
- กลุ่มสารสนเทศ สนม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL)*. วันสืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564, จาก https://data.bopp-obec.info/emis/news/news_view.php?ID_New=1936.
- ฉัตรชัย อธิเกียรติ, ธนารักษ์ สารเลื่อนแก้ว. (2564). *การสอนแบบทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่*. วันสืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.kruachieve.com>.
- ฉวีวรรณ กุดหอม, อุษา ปราบหงษ์ และพจมาน ชำนาญกิจ. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ตามรูปแบบซิปปาและรูปแบบการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิปปา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 7(18), 49-59.
- ดุขฎิ โยเหลา และคณะ. (2557). *การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- ทัศนวรรณ งามณรงค์. *โมเดลซิปปา (CIPPA Model)*. วันสืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/547887>
- ทิตนา แหมมณี. (2543). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2558). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รอซิกีน สาเระ และคณะ. (2560). การบูรณาการจัดการจัดการเรียนการสอนกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาทันตสาธารณสุข วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 4(3), 151-159.
- วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ. (2560). *กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21*. นครปฐม: บริษัทเพชรเกษมพรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด
- วิจารณ์ พานิช. (2554). *แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- วิทยา พัฒนเมธาดา. (2560). *การจัดการเรียนรู้ (Learning Management)*. วันสืบค้น 24 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.kansuksa.com/8/>.
- สมบัติ การจนารักพงศ์. (2550). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร

อานนท์ สายคำฟู. (2553). *การบูรณาการ ICT ในการจัดการเรียนรู้*. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาวางแผนพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์. (วันที่ 16-22 ตุลาคม 2563 ณ นิธิโกะ รีสอร์ท แอนท์คันทรี คลับ อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

Colye, D., Hood, P. & Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and Language Integrated Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

Knowles, S. M. (1975). *Self-directed Learning: A Guide for Learners and Teachers*. New York: Follett.

Mishra, P., & Koehler, M. J. (2006). *Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Integrating Technology in Teachers' Knowledge*. *Teachers College Record*, 108 (6), 1017-1054.

McLeod, S. (2017, October). *Kolb's Learning Styles and Experiential Learning Cycle*. *Simply Psychology*, 5.